

[Landbrugsministeren.]

nødvendige først og i den udstrækning, de økonomiske midler slår til. Jeg tror, at der både her i tinget og ude i befolkningen er en almindelig forståelse af, at det er nødvendigt at holde igen overfor kravene til statskassen, således at statens udgifter ikke væsentligt forøges. Jeg tror, det ville være både klogere og bedre at se at komme lidt den anden vej.

Undervisningsministeren (Bomholt): I anledning af at det ærede medlem hr. Poul Møller i sit indlæg i debatten forleden beskæftigede sig med spørgsmålet om en rehabilitering af de tjenestemænd, der blev fradømt deres stilling ved kendelse afsagt af den ekstraordinære tjenestemandsdømstol, og i forbindelse hermed fremdrog sagen angående fhv. sognepræst for Veggerslev-Villersø menigheder, Jeppe Vedsted, skal jeg i min egenskab af fungerende kirkeminister bemærke følgende om denne sag.

Pastor Vedsted blev ved kendelse, afsagt den 28. november 1945 af tjenestemandsdømstolen, afskediget fra sin tjenestemandstilling, men først med virkning fra udgangen af februar måned 1946, og således at der tillagdes ham fuld ordinær pension med sædvanlige tillæg. Som det ærede medlem bemærkede, var grundlaget for denne kendelse i særdeleshed pastor Vedsteds døtres forhold til medlemmer af den tyske værnemagt. Imidlertid fandt det ærede medlem efter et gennemsyn af sagens akter, at der ikke er rejst nogen kritik af pastor Vedsteds adfærd, og jeg mener mig derfor til sagens belysning foranlediget til at citere følgende af kendelsens præmisser — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Derimod findes tiltalte efter alt det foreliggende ikke at have vist tilstrækkelig agtpågivenhed overfor sine døtres usømmelige og unationale optræden med de tyske soldater og ikke i tilstrækkelig grad at have sat sin myndighed ind på at hindre, at præstegården blev tilholdssted for de tyske soldater, hvorved han har bragt sig i et sådant modsætningsforhold til sin gerning og sin menighed, at han derved har gjort sig skyldig i overtrædelse af lovens § 1, stk. 1, nr. 2. Den herfor forskyldte straf findes at kunne bestemmes til afskedigelse fra udgangen

af februar måned 1946 at regne, dog således at han indtil da fremdeles fritages for tjeneste.

Under hensyn til, at det er godtgjort, at tiltalte iøvrigt har udvist national optræden og dog har udfoldet bestræbelser for at afholde døtrene fra forbindelse med de tyske soldater, findes der at være så formildende omstændigheder, at der overensstemmende med den nedlagte påstand vil være at tillægge ham fuld ordinær pension med sædvanlige tillæg.“

Ifølge den citerede lovbestemmelse kan tjenestemænd afskediges, når de ved deres adfærd har vist uværdig national optræden. Som det vil ses, er pastor Vedsted altså afskediget med den fulde ordinære pension, som hans pensionsalder kunne berettigede ham til.

Jeg finder imidlertid anledning til at gøre opmærksom på, at pastor Vedsted ikke var statstjenestemand, men tjenestemand i folkekirken, og dette forhold har sine ganske særlige konsekvenser. I overensstemmelse med den for statstjenestemænds vedkommende fulgte praksis vil pastor Vedsted for tiden ikke kunne ansættes i en tjenestemandstilling, men alene i en honorarlønnet stilling. En sådan ansættelse forudsætter imidlertid, at spørgsmålet om pastor Vedsteds adgang til overhovedet at virke som præst i folkekirken tjener af afgjort af den særlige kirkelige domstol provsteretten. Det er ikke sket. Ministeriet har gentagne gange tilbudt pastor Vedsted at lade dette spørgsmål prøve ved en provsteret, men pastor Vedsted har ikke accepteret et sådant tilbud, og forinden pastor Vedsted har taget stilling hertil, vil det efter kirkeministeriets opfattelse være vanskeligt at komme videre med sagen.

I anledning af, at det ærede medlem hr. Karlskov Jensen i sit indlæg under debatten forleden fremdrog spørgsmålet om optagelse af et statstilskud på finansloven til opførelse af en ny kirke i Farre i Give sogn, skal jeg bemærke, at den omstændighed, at der ikke på kirkeministeriets budget på finanslovsforslaget er optaget bevilling til kirken i Farre — eller overhovedet til nye kirker — har sin begrundelse i de for øjeblikket rådende forhold, hvorunder regeringen ikke har medtaget udgifter til nye anlægsarbejder på finanslovsforslaget.